

AKKURAT NÅ

Frisk Prins

Tida er kommet for et nytt tilskudd til vår lengevarende og langtrekkende serie hvor vi kler klassikere fra populærmusikken i ny, norsk språkdrakt.

De fleste som så på tv på 1990-tallet, kjenner godt til serien «Fresh Prince i Bel-Air» som gikk fra 1990 til 1996. Hovedpersonen Will kommer fra røffe og fattige West Philadelphia, og blir sendt av sin mor til sine rike slektninger i det fornemme nabolaget Bel-Air i California. Her hjemme er kanskje Bygdø Allé i Oslo det nærmeste vi kommer Bel-Air.

*Dette er saga om då livet mitt
vart snudd på hovudet, frå
svart til kvitt
Det tek'kje lang tid, berre sett
deg ned
så skal eg fortelje om då eg
vart prins av Bygdø Allé*

*I Groruddalen vart eg fødd og
vaks opp
i leikegrinda trente eg min
unge kropp
køyrd på, tøysa rundt og tok
det litt kul
spelte basket i garden framfor
ungdomsskuli
Då eit par bøsse fyrar som
prata mykje dritt
laga masse bråk i nabolaget
mitt
havna eg i basketak, og
mamma frika heilt ut
Ho sa «No flyttar du til onkel i
Bygdø Allé, gut!»*

*Eg ringte etter drosje, og han
kom som eit lyn
det var wunderbaum i
vindauget, setet lukta urin
Denne bilen var det heilt klart
noko gale med
men eg ga jamnt faen og sa
«Køyr til Bygdø Allé!»*

*Eg kom fram utpå kvelden,
det nærma seg natt
eg sa til sjåføren «Vonar vi
ikkje sjåast att!»
Såg ut på villaen og tenkte
«Hell yeah!»
No er eg prinsen av Bygdø
Allé*

Astronauten

Djupvik Linda Djupviks «Bølgjepust» (akryl på papir, 56x45 cm) er månadens bilete på Deichman Torshov i Sandakerveien 59 i Oslo fram til 31. mars.

Perspektiv

Ukultur hos havets kardinaler

I forbindelse med sin siste utgivelse, selvhjelps boken «12 rules for life: An antidote to chaos», har psykologiens bad boy, Jordan Peterson, nok en gang skapt debatt. Denne gang ved å bruke hummeren til å forklare hvordan makthierarkier oppstår hos oss mennesker.

Det har seg slik at disse skalldyrene er svært hierarkisk anlagt. Studier viser at en av drivkreftene er lykkehormonet serotonin, som det produseres mer av desto høyere hummeren klatrer opp i hierarkiet. Eitersom dette hormonet spiller en viktig rolle i menneskets nervesystem og fordi vi deler stamfar med hummeren, mener Peterson at dette kan forklare hvordan hierarkier oppstår helt naturlig, uten å være sosiale konstruksjoner.

Peterson balanserer her på en knivsegg mellom å forklare og rettferdiggjøre. Selv synes jeg han legger listen unødvendig lavt ved å sammenligne oss menn med hummeren. Jeg vil nødig fremstå antroposentrisk, men hummeren er faktisk ganske underlegen mennesket. Den spiser for det meste råttene fisk, den lærer ikke av

sine feil, fordi den hele tiden går i krabbeteiner (som ikke engang er ment for dem), den inngår i et individualisert helsevesen basert på primitiv regenerasjon av tapte lemmer og så vidt man vet har hummer som art ingen spesielle intellektuelle eller sportslige bragder å skilte med. Jeg kan fortsette i det uendelige.

Likevel er ikke resonnementet hans uten verdi. Han har satt søkelyset på et viktig problem: Millioner av år med patriarkalsk helvete hos kvinnelige hummere som får varsler til å fremstå som bekymringsmeldinger. Nå tenker du kanskje at dette er noe hummeren burde ordne opp i selv, men gitt alle de millionene av år disse patriarkalske strukturene har hatt til å sementere seg, er det naivt å tro at en spontan Me

Too-kampanje hos hummeren er nært forestående.

Skal vi tro filosof Ole Martin Moen, Peter Singers talsmann i Norge, er vi – gitt det utilitaristiske prinsippet om minimering av harme – moralsk forpliktet til å gripe inn for å hindre lidelse hos ville dyr. Å bli kokt levende høres unektelig fryktelig ut, men det er tross alt en kortvarig affære. Langvarig lidelse derimot, tærer på psyken. Selv takler jeg godt fysisk smerte. Psykisk smerte, vel, det er noe helt annet, og hva tærer mer på psyken enn et helt liv fastlåst til middelmadighet uten mulighet til å uttrykke sitt fulle potensial på grunn av patriarkalske strukturer?

Det ligger i avsporingens natur å villed øyet fra viktige problemer til bagateller. Om ikke annet, aktualiserer Jordan Peterson et viktig problem. Oppgjørets time har endelig kommet for havets kardinaler.

Sigbjørn Løland Bore,
stipendiat ved Universitetet i Oslo
sigbjorn.loland.bore@gmail.com

Statsministeren

En kunstner i Tampa i delstaten Florida har laget det han håper er verdens høyeste hatt. Odilon Ozare har pyntet den med både påfuglfjær, bånd, fugledekorasjoner og glitrende steiner, og venter spent på svar fra Guinness World Records. Hatten er ikke mindre enn 5,7 meter høy, og skal stilles ut på en lokal kafé.